Ročník 9 číslo 3

ČIPERKA

letní vydání

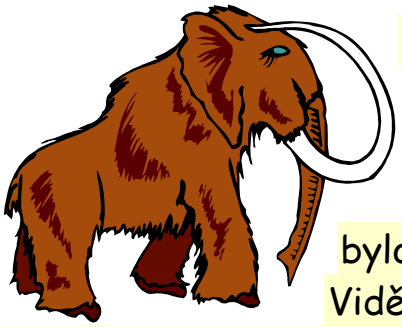

červen 2008

ŠKOLNÍ KALENDÁŘ

OD PRAVĚKU DO DOBY SLOVANSKÝCH HRADIŠŤ
18. dubna

V Hlučíně jsme navštívili muzeum. Konala se tam výstava o tom, jak se žilo v PRAVĚKU. Mohli jsme si vyzkoušet mnoho věcí. Tkali jsme koberce a rozdělávali oheň. Moc legrační bylo drtit obilí.

Viděli jsme různé zbraně a zkoušeli jsme se ubytovat ve slaměné chatrči.

M. Balková, 4. třída

ČERVENÝ DEN
30. dubna

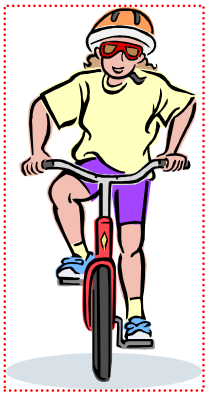

ČERVENÝ DEN byl SUPER! Společně s „páťáky" jsme se učili poznávat a třídit různé dopravní značky, plnili jsme ve skupinkách úkoly. Nakonec jsme i psali test.

Hráli jsme hru na „hromadnou dopravní nehodu". Bohužel naše skupina se neuměla rozmotat a museli přijet „hasiči - paní učitelky", aby nás od sebe oddělily.

Jezdili jsme na školním hřišti na kole a snažili se o nejpomalejší jízdu.

Nakonec jsme projížděli překážkovou dráhu.

Michal Gai, 4. třída

MINIKOPANÁ – Mc´Donalds cup
7. května

Žáci 4. a 5. ročníku se zúčastnili dalšího ročníku celostátní soutěže Mc´Donalds cup. Letošní kolo se konalo v Kravařích. Chlapci skončili na třetím místě.

DEN MATEK
11. května

Jako každý rok, i letos jsme se připravovali na Den matek. My kluci jsme si chystali cvičení s hudbou a ručníkem. Holky zase tančily s třepetálkami. Každá třída měla něco, i družina. Bylo to úmorné, ale pro maminky jsme to vydrželi. Když představení začalo, měli jsme trochu trému, ale nakonec to dopadlo dobře. Maminkám se představení líbilo a při odcházení dostaly ještě naše napečené perníčky. Když jsme viděli rozzářené tváře maminek, řekli jsme si, že to za to úsilí stálo.

P. Pašek a P. Dihel, 5. třída

DOPRAVNÍ VÝCHOVA

13. května

Právě jedeme na **dopravní hřiště** do Hlučína. Jedeme vlakem. Naše třída šumí a čím dál víc je zvědavá a klade si otázky: „Jaké to tam bude? Budeme jezdit na kole? Dostaneme nějakou odměnu?"
Ocitli jsme se před budovou autoškoly. Vešli jsme do staromódní učebny, kde jsme si vyprávěli o bezpečnosti na silnici. Také jsme dělali **test cyklisty**. Nebyl ani tak těžký. Měla jsem 0 chyb.
Za chvíli jsme byli všichni venku ze třídy. Ocitli jsme se na dopravním hřišti. Byla tam přichystaná kola. Stará i nová. Všichni jsme si samozřejmě vzali na jízdy ta nová.
Jeli jsme dvě jízdy: jízdu zručnosti a jízdu podle dopravních značek. Nakonec nás neminula ani odměna. Skoro všichni jsme dostali PRŮKAZ CYKLISTY!

BYLO TO TAM SUPER! **K. Menšíková, 4. třída**

HONZOVY RADY
15. května

OZO je centrum zpracování odpadů v Ostravě. Když jsme tam přijeli, zavedli nás do velké budovy a tam nás rozdělili do pěti týmů. Plnili jsme spoustu zábavných úkolů, dokonce jsme z plastových obalů vyráběli panáčky. Když se rozhodlo o vítězi, šli jsme se podívat na zpracování odpadů. Bylo to moc zajímavé, moc se nám tam líbilo, i když to tam rozhodně nevonělo. Alespoň jsme zblízka viděli, že třídit odpad má opravdu smysl a co všechno se z použitých papírů, plastů a skla dá ještě vyrobit.

Žáci 5. třídy

23. května
OČI NEVIDOMÝCH – UŠI NESLYŠÍCÍCH

Navštívili jsme TELEPACE v Ostravě. Byla tady výstava o tom, jak se žije lidem bez zraku. Viděli jsme různé věci, které používají nevidomí. Mnoho z nich jsme si mohli vyzkoušet. Nejdříve jsme si dali na oči černé klapky a potom jsme skládali domino, hráli šachy, chodili se slepeckou holí po vyznačené trase, psali Braillovým písmem svá jména. Zjistili jsme, jak je to těžké být slepý.

Žáci 4. třídy

TELEVIZNÍ STUDIO NOE

V tento den jsme dostali ještě příležitost navštívit televizní studio NOE.
Byli jsme v zákulisí, kde se televizní pořady připravují a přehrávají. Je to velmi náročná práce. Bylo to tam hezké a hodně zajímavé.
Celý den se mi moc líbil.

A. Kozlovská, 4. třída

ŠKOLNÍ OLYMPIÁDA
29. – 30. května

Školní olympiáda se letos konala dva dny a všechny děti byly rozděleny na pět barevných skupin - jako olympijské kruhy. Měli jsme barevná trička, a tak jsme se krásně rozlišili. Zahájení jsme si připravili my - páťáci. Našli jsme si na internetu a ve školní knihovně spoustu informací o olympijských hrách kdysi i dnes, které jsme si ve slohu společně s paní učitelkou dali dohromady. Pak jsme si vše rozdělili a každý se svou část naučil nazpaměť. Aby vše vypadalo opravdově, vyrobili jsme si oblečení jako staří Řekové, měli jsme i olivové věnce, olympijskou pochodeň a hymnu. Adam pak všem předříkal pravou olympijskou přísahu. Docela nás to bavilo a myslím, že se to i ostatním sportovcům líbilo. Hry byly trochu jiné než loni, protože jsme soutěžili nejen za sebe, ale i za náš tým. Moc nás bavilo i vymýšlení vlajky, básničky i luštění olympijského kvízu, kde jsme mohli, my nejstarší, nejvíce svému týmu pomoci. Počasí nám přálo, a tak jsme si všichni ty dva sportovní dny opravdu užili. **Žáci 5. třídy**

Každá olympijská skupina složila krátkou báseň k oslavě sportu, olympiády a radosti ze života. Některé nabízíme.

Olympijské hry jsou bezva,
ale někdo to ještě nezná.
Všechny sporty nás moc baví,
baví všechny kamarády.
Skákat, plavat, utíkat,
to má přece každý rád!
I když toho máme dost,
děláme to pro radost.
červená skupina

My jsme barva **zelená,**
všechno se nám daří.
A když né, tak nevadí,
hlavně že jsme zdraví.

Modří, modří, jo, jo, jo!
Všichni jdeme do toho!
Ničeho se nebojíme
a přitom se pobavíme.

BOUZOV - ŠKOLNÍ VÝLET

12. června

Na školní výlet jsme jeli na hrad Bouzov. Ukazovali nám tady výstřel z katapultu a houfnice. Mohli jsme si zastřílet z kuše. Byl tam obrovský TROJSKÝ KŮŇ ze dřeva. Viděli jsme pohádku o loupežnících a souboje rytířů.

L. Kramný, 4. třída

INDIÁNI NA LANDEKU

16. června

Na Landeku byl pro nás připravený indiánský program. Stavěli jsme pyramidu z kamenů, plnili jsme úkoly o zvířátkách, poznávali jsme stromy podle hmatu, pletli jsme z rákosí rohože.
Nejvíce se mi líbilo střílení z luku. Myslím si, že jako holka jsem dostřelila dost daleko.
Tahle akce byla fajn. Moc se mi tam líbilo.

N. Pačková, 4. třída

INDIÁSKÁ NOC – loučení se školním rokem
20. června

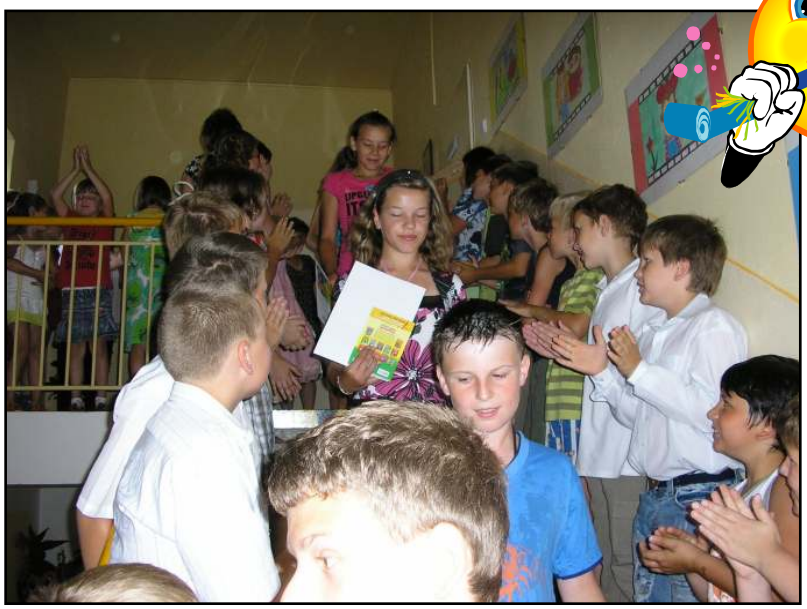

Po tak dlouhém čase učení, nastala konečně INDIÁNSKÁ NOC.
Mohli jsme spát ve škole!
Na hřišti pro nás byly nejdříve připraveny hry. Nejvíce se mi líbilo chodit na chůdách a střílet ze vzduchovky. Mohli jsme opékat párky. Když se setmělo, prošli jsme STEZKU ODVAHY.
Pak jsme šli spát do školy. Moc jsem nespala, usnula jsem kolem třetí hodiny ráno.

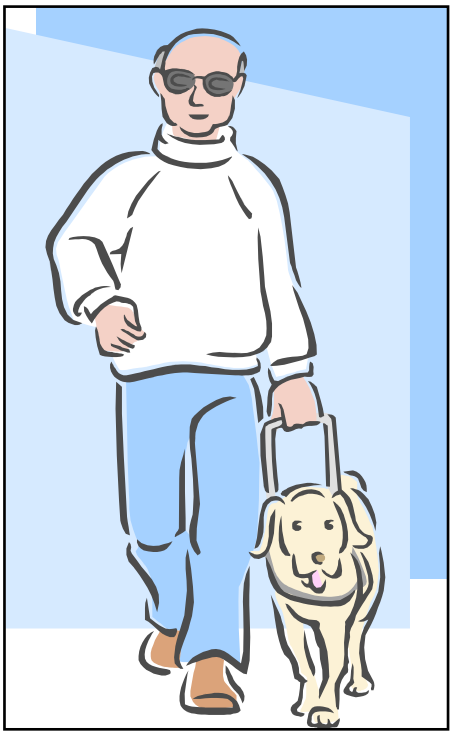
K. Štefková, 4. třída

❖❖❖❖❖❖❖

LOUČENÍ S PÁTOU TŘÍDOU
27. června

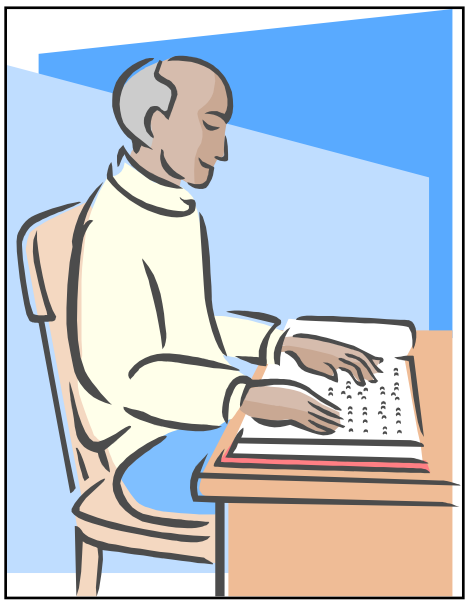

Nedávno jsme se školou navštívili TELEPACE, kde byla výstavka věcí , které zrakově a sluchově postiženým lidem usnadňují život.
Žáci 3. třídy se zamýšleli, proč by nechtěli být slepí nebo hluší.

Nechtěl bych být slepý, ti co jsou slepí, to mají těžké. Neviděl bych mamku, taťku, babičku, dědu. Neznal bych jejich obličej, neviděl bych, jak se zrovna tváří. Nemohl bych pozorovat krásu Čech a historických památek. A já rád objevuji různá krásná místa u nás a jezdím prozkoumávat památky. **J. Přibyla**

Kdybych byla slepá, nemohla bych se dívat na televizi, neznala bych barvy. Nemohla bych sama sportovat, plavat, procházet se. Sice bych možná měla vodícího, speciálně vycvičeného pejska a různé jiné pomůcky pro slepce, ale stejně by to nebylo takové, jako když vidím. **E. Kramná**

Nechci být hluchá, protože bych neslyšela svoji rodinu, kamarády, paní učitelku a dobrou hudbu. Musela bych se naučit znakovou řeč nebo odezírat ze rtů. Asi by mi vadilo, to věčné ticho. I když někdy chci být hluchá, abych neslyšela žádné hádky, ale to mě brzy přejde a jsem ráda, že můžu slyšet smích, mňoukání našich koček a další zvuky kolem. **A.Rusinová**

Nechci být hluchoněmý, protože bych neslyšel hudbu, nemohl bych hrát na kytaru. Nemohl bych říci mamince, že ji mám rád, nebo tátovi, že jsem dostal jedničku. Nemohl bych se pochlubit bráškovi, že mám nové autíčko, dědovi, že jsem nasbíral jahody. Jsem rád, že všechno mohu slyšet a taky mluvit**.** **J. Nevřela**

Žáci 3. třídy

Chtěl/a bych žít...

… v pravěku.

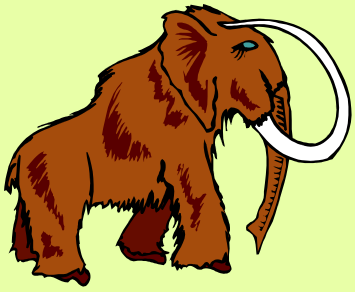
Život v pravěku musel být určitě zajímavý. Lidé tam neměli takové povinnosti jako dnes. Ženy se staraly o oheň a muži o potravu. Na životě v pravěku by se mi líbil lov mamutů a život ve volné přírodě.

A. Kozlovská

...ráda bych žila v době kamenné, kdy lidé žili v tlupách a bydleli v jeskyních. Se ženami bych se naučila rozdělávat a udržovat oheň. Chtěla bych vidět, jak se loví mamuti.

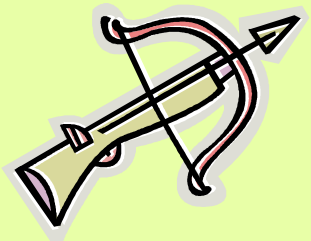
P. Klanicová

…určitě by mě zajímalo, s čím si tenkrát hrály děti. Hračky, jako máme my, určitě neměly. Pralidé to jistě neměli lehké tak jako my v dnešní době. Ale myslím si, že byli spokojeni, protože nic jiného neznali.

N. Kolečková

… v době husitské.

Chtěla bych bojovat za svobodu a pořád vyhrávat. Líbilo by se mi bojovat na vozové hradbě. Líbila se mi móda husitských žen.

K. Pískalová

…chtěla bych žít ve městě Tábor, kde se všichni oslovovali „bratře a sestro“. Mohla bych pracovat u hrnčířů nebo hutníků.
Ale nelíbilo by se mi válčit. **P. Mokrá**

… ve středověku

Na středověku se mi líbí rytíři a jejich zbroj a králové. Nelíbí se mi velká chudoba poddaných a to, že se lidé dožívali nízkého věku.

D. Beňo

Chtěl bych být šlechticem. Postavil bych si krásný kamenný hrad. Pořádal bych rytířské turnaje. Pro své přátelé bych pořádal velké hostiny. Do mých lesů bych jezdil na koni lovit zvěř.
Poddaní by mi platili poddanské dávky. Ale pokud by potřebovali, snažil bych se jim pomoci.
Život ve středověku by mě bavil. Až na to, že by mi na hradě chyběl počítač a tenisové kurty. **A. Konečný**

Chtěla bych žít ve středověku, vládnout zemi a řídit lid. Válčit bych nechtěla.
Líbilo by se mi být hradní paní, nosit její šaty, ochutnávat pokrmy. Jak vůbec probíhal celý její den?
Nelíbilo by se mi žít v podhradí, být chudá a mít velké starosti a ještě robotovat.
Život neměli opravdu lehký. **K. Menšíková**

Bydlela bych v nějakém bohatším domě. Každý den bych měla opékané maso a pila víno. Kosti od masa bych házela psům pod stůl. Později bych si vzala bohatého ženicha a měli bychom velikou svatbu. Každý týden bychom spolu pořádali hostiny a slavnosti. **N. Pačková**

Co nám naše kozmická škola dala?
Těšíme se?
Máme strach?

POSLEDNÍ ZVONĚNÍ

Zamyšlení páťáků před odchodem

… Ještě před chvílí jsem byl prvňáček a těšil jsem se, jak naše třída bude nejstarší ve škole.
Z této školy si odnáším ponaučení nejen v učení, ale i v přátelství…

Peťa Dihel

… dala mi spoustu nového, potkal jsem např. nové přátele, naučil jsem se spoustu nového, líbili se mi učitelé, kteří všechno vysvětlili … nelíbila se mi jediná věc a to je tělocvična, je moc malá…. Těším se na Tyršovku, protože je to sportovní škola…těším se na nové místo, protože změna je život.. Také se bojím seznamování, ale do školy mě budou provázet přátele ze staré školy..

Peťa Pašek

Tato škola mě naučila číst, psát a počítat. Dala mi nové kamarádky a kamarády.
Na této škole se mi líbilo hodně věcí. Třeba hezké třídy, hodné paní učitelky, devět žáků v naší třídě a naše školní výlety – nejlepší bylo westernové městečko.
Mrzí mě, že jsme se nemohli celá třída spolu bavit, že jsme se museli pořád jenom hádat a nechci, aby se tato třída rozešla ve zlém. …
Těším se na novou školu, kde poznám nové lidi a seznámím se s někým. Těším se taky na angličtinu, protože je to můj nejlepší předmět, bez ní bych to asi nepřežila…

Maruška Bednárková

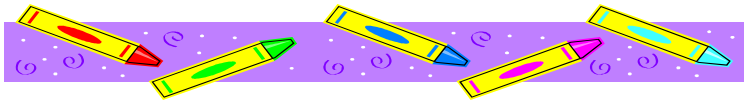
Kozmická škola mi dala ponaučení, jak se mám chovat k dětem a učitelům, že mám zdravit a poslouchat … Líbilo se mi tady spoustu věcí, třeba různé akce, výlety – nejlepší byl do westernového městečka, to je nezapomenutelné.
Nelíbilo se mi, že jsme se hádali s klukama.
Těším se na nové lidi, na novou školu, ale netěším se asi na to, že budu odcházet a na to, že bude poslední zvonění…

Maruška Poštulková

Když jsem byl prvňáček, těšil jsem se na tuhle školu. A měl jsem pravdu, ani jsem se nemusel moc učit, ale přesto jsem se trochu učil.
Teď moc děkuji paním učitelkám, že se mnou měly trpělivost …
Tato škola mi dala hodně přátel, kázně, vědomostí a také přípravy do života.
A zjistil jsem, že tu cestu životem nebude mít nikdo lehkou.
V této škole se mi líbí, že nás paní učitelky všechny znají, a proto nás můžou tolik naučit.
Nevýhody pro mne jsou takové, že není moc sportu a trochu více volnosti. Jinak se mi tahle škola zamlouvá a jsem v ní spokojen…

Adam Karčmář

HALÓ, TADY V KOZMICÍCH – ANEB JAK PÁŤÁCI VERŠOVALI

Haló, tady v Kozmicích
kočky pobíhají po ulicích,
louky voní květinami,
mláďata jsou ještě v mládí,
maminky své děti hladí,
kouzelnýma rukama.
Maruška Bednárková

Haló, tady v Kozmicích
je tu jedna kočička,
co má modrá očička,
očka se jí modrají
jako jedna kytička,
je to naše Petřička!
Lucka Tichá

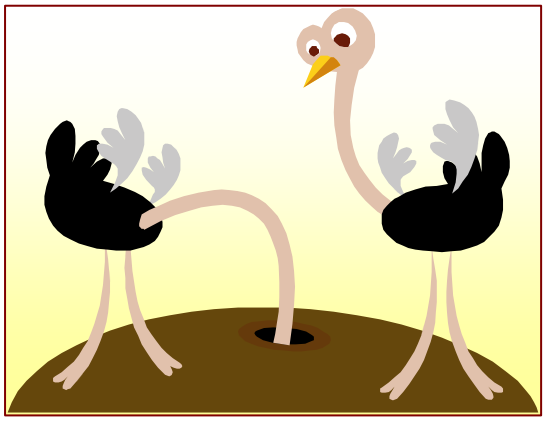
Haló, tady v Kozmicích
strašák sedí v kyticích,
lekli se ho všichni kosi,
také z úlů letí vosy,
lidé pořád strachy ječí.
Strašák se jen usmívá,
sluníčko už z toho brečí,
je to hrozný protiva.
Adam Karčmář

ŠKOLNÍ DRUŽINA

Školní družina se tentokrát vydala na **SAFARI.** Nejdříve děti besedovaly o tom, jak se žije jinde. Např.: v Austrálii nebo v Africe. Zajímalo nás:

Jak tam žijí děti?
Jaké svátky slaví?
Co se učí ve škole.
Jaká zvířata tam žijí?

Pak se děti sešly na **SPORTOVNÍM SAFARI.** Děti napodobovaly pohybem cizokrajná zvířata. Soutěžily v pštrosím běhu, v plížení krajty, šplhání koaly a velbloudím přenášení věcí na zádech.

A kdo se stal KRÁLEM POUŠTĚ?

Dan Bureček
Erik Pudich
Dominik Valík

HURÁ! HURÁ! HURÁ!

Děti také pilně trénovaly v atletice. Byly pozvány na sportovní soutěž na ZŠ Hlučín – Tyršova. Běhaly, skákaly a házely na cíl.

A jak to vše dopadlo?

Děti získaly **zlatou medaili**, dobroty a dárky do ŠD.

!!! BLAHOPŘEJEME !!!